

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 350/2564

นางสาว พ. โจทก์ นาย ต. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 1, ป.อ. มาตรา 188, ป.อ. มาตรา 269/5, ป.อ. มาตรา 269/7

ย่อ / หลักกฎหมาย

บัตรเครดิตเป็น "บัตรอิเล็กทรอนิกส์" ตามนิยามแห่ง ป.อ. มาตรา 1 (14) (ก) ซึ่งผู้ออกได้ออกเอกสารคือบัตรเครดิตให้แก่ผู้มีสิทธิใช้ ส่วนข้อมูลบัตรเครดิต ได้แก่ หมายเลขบัตรเครดิต ชื่อผู้ถือและวันหมดอายุ ซึ่งปรากฏอยู่บนบัตรเครดิตนั้น ไม่เป็น "บัตรอิเล็กทรอนิกส์" ตามนิยามแห่ง ป.อ. มาตรา 1 (14) (ข) แต่การกระทำใดเป็นการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ต้องพิจารณาว่าการกระทำนั้นเป็นวิธีใช้โดยทั่วไปของบัตรอิเล็กทรอนิกส์ชนิดนั้นหรือไม่ ไม่จำกัดว่าหากเป็น "บัตรอิเล็กทรอนิกส์" ตามนิยามแห่ง ป.อ. มาตรา 1 (14) (ก) แล้ว การใช้จะต้องเป็นการใช้เอกสารหรือวัตถุอื่นใดที่ผู้ออกได้ออกให้โดยตรงเท่านั้น เพราะสามารถใช้เฉพาะข้อมูลหรือรหัสได้เช่นเดียวกัน การที่จำเลยนำข้อมูลบัตรเครดิตของโจทก์ไปใช้ชำระค่าบริการที่פקของจำเลยผ่านเว็บไซต์ จึงเป็นการใช้บัตรเครดิตของโจทก์โดยมิชอบ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 188, 269/5, 269/7 ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 269/5 ประกอบมาตรา 269/7 จำคุก 1 ปี ข้อหาอื่นให้ยก จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้แย้งกันในชั้นฎีการับฟังเป็นยุติว่า ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ออกบัตรเครดิตวีซ่าแพลทินั่มรีดเดอร์การ์ดให้แก่โจทก์ เพื่อนำไปใช้ชำระค่าสินค้า ค่าบริการหรือหนี้อื่นแทนการชำระด้วยเงินสด ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยนำข้อมูลบัตรเครดิตดังกล่าวไปใช้ชำระค่าบริการที่פקของจำเลยผ่านเว็บไซต์ โอโกต้า ดอทคอม แทนการชำระเงินสด 13,426.32 บาท โดยโจทก์ไม่ยินยอม สำหรับความผิดตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 188 ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง คู่ความไม่อุทธรณ์จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น มีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า การที่จำเลยนำข้อมูลบัตรเครดิตของโจทก์ไปใช้ชำระค่าบริการที่פקของจำเลยผ่านเว็บไซต์ โอโกต้า ดอทคอม โดยโจทก์ไม่ยินยอม เป็นความผิดฐานใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นที่ออกให้เพื่อใช้ประโยชน์ในการชำระค่าสินค้า ค่าบริการหรือหนี้อื่นแทนการชำระด้วยเงินสด โดยมิชอบหรือไม่ เห็นว่า

"บัตรอิเล็กทรอนิกส์" ตามบทนิยามแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (14) หมายความว่า (ก) เอกสารหรือวัตถุอื่นใดไม่ว่าจะมีรูปลักษณะใดที่ผู้ออกได้ออกให้แก่ผู้มีสิทธิใช้ ซึ่งจะระบุชื่อหรือไม่ก็ตาม โดยบันทึกข้อมูลหรือรหัสไว้ด้วยการประยุกต์ใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ไฟฟ้า คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า หรือวิธีอื่นใดในลักษณะคล้ายกัน ซึ่งรวมถึงการประยุกต์ใช้วิธีการทางแสงหรือวิธีการทางแม่เหล็กให้ปรากฏความหมายด้วยตัวอักษร ตัวเลข รหัส หมายเลขบัตร หรือสัญลักษณ์อื่นใด ทั้งที่สามารถมองเห็นและมองไม่เห็นด้วยตาเปล่า (ข) ข้อมูล รหัส หมายเลขบัญชี หมายเลขชุดทางอิเล็กทรอนิกส์หรือเครื่องมือทางตัวเลขใด ๆ ที่ผู้ออกได้ออกให้แก่ผู้มีสิทธิใช้ โดยมีได้มีการ

ออกเอกสารหรือวัตถุอื่นใดให้ แต่มีวิธีการใช้ในการทำงานเดียวกับ (ก) หรือ (ค) สิ่งอื่นใดที่ใช้ประกอบกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อระบุตัวบุคคลผู้เป็นเจ้าของ จากบทนิยามดังกล่าวข้างต้น บัตรเครดิตถือเป็น "บัตรอิเล็กทรอนิกส์" ตามบทนิยามแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (14) (ก) เนื่องจากผู้ออกได้ออกเอกสารคือบัตรเครดิตให้แก่ผู้มีสิทธิใช้ โดยมีการบันทึกข้อมูลในชิปการ์ดและเทปแม่เหล็ก ซึ่งเป็นวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ไฟฟ้า คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า หรือวิธีอื่นใดในลักษณะคล้ายกัน ส่วนข้อมูลบัตรเครดิต ได้แก่ หมายเลขบัตรเครดิต ชื่อผู้ถือ และวันหมดอายุ เมื่อปรากฏอยู่บนบัตรเครดิตซึ่งเป็นบัตรอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมาย ถือว่าเป็นกรณีที่มีการออกเอกสารหรือวัตถุอื่นใดให้ จึงไม่เป็น "บัตรอิเล็กทรอนิกส์" ตามบทนิยามแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (14) (ข) ดังที่จำเลยฎีกา อย่างไรก็ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (14) เป็นเพียงบทนิยามว่าสิ่งใดเป็น "บัตรอิเล็กทรอนิกส์" ตามประมวลกฎหมายอาญา แต่มิได้ระบุเกี่ยวกับวิธีใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ไว้โดยเฉพาะ การวินิจฉัยว่าการกระทำใดเป็นการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ จึงต้องพิจารณาว่าการกระทำนั้นเป็นวิธีใช้โดยทั่วไปของบัตรอิเล็กทรอนิกส์ชนิดนั้นหรือไม่ โดยไม่จำกัดว่าหากเป็น "บัตรอิเล็กทรอนิกส์" ตามนิยามแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (14) (ก) แล้ว การใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์จะต้องเป็นการใช้เอกสารหรือวัตถุอื่นใดที่ผู้ออกได้ออกให้โดยตรงเท่านั้น ดังจะเห็นได้จาก "บัตรอิเล็กทรอนิกส์" ตามนิยามแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (14) (ข) ที่ระบุว่า "...มีวิธีการใช้ทำงานเดียวกับ (ก)" ทั้งที่ไม่มีการออกเอกสารหรือวัตถุอื่นใดไว้ให้ แสดงว่าบัตรอิเล็กทรอนิกส์ตามนิยามแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (14) (ก) ย่อมสามารถใช้เฉพาะข้อมูลหรือรหัสได้เช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้การวินิจฉัยว่าจำเลยใช้บัตรเครดิตของโจทก์โดยมิชอบหรือไม่ จึงต้องพิจารณาว่าการกระทำของจำเลยเป็นวิธีใช้บัตรเครดิตโดยทั่วไปหรือไม่ ซึ่งในปัจจุบันการกรอกข้อมูลบัตรเครดิตเพื่อชำระค่าสินค้า ค่าบริการหรือหนี้อื่นแทนการชำระด้วยเงินสดผ่านทางเว็บไซต์ โดยผู้รับชำระไม่ต้องเห็นบัตรเครดิต เป็นวิธีใช้บัตรเครดิตโดยทั่วไปวิธีหนึ่ง การที่จำเลยนำข้อมูลบัตรเครดิตของโจทก์ไปใช้ชำระค่าบริการที่פקของจำเลยผ่านเว็บไซต์ อโกต้า ดอทคอม จึงเป็นการใช้บัตรเครดิตของโจทก์แล้ว ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดฐานใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นที่ออกให้เพื่อใช้ประโยชน์ในการชำระค่าสินค้า ค่าบริการหรือหนี้อื่นแทนการชำระด้วยเงินสด โดยมิชอบตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 269/5 ประกอบมาตรา 269/7 นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

กิ๊กก้อง สมเกียรติเจริญ · อรพิน พรแสงจันทร์ · อรพงษ์ ศิริกานต์นนท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/350/2564>